

staltninger, som ere omtalte ogsaa af Ordføreren for Mindretallet, som virkelig kunne siges at være saa godt som absolut nødvendige. Man kan ikke have et af sine Pantserfibe liggende med Dækket i en saadan Tilstand, at det ikke kan gaa tilsløs, og det er Tilfældet med „Gorm“. Jeg har ladet dette Dæk undersøge næriere efter at have set, at Udvalgets Flertal agtede at modsætte sig denne Foranstaltning, og det er derved blevet konstateret, at det er betydelig slettere, end man antog, at det er fuldstændig umuligt for Skibet, hvor Dækket som bekendt kun ligger to Fod over Vandet, at gaa tilsløs med et saadant Dæk. I det Tilfælde, at vi skulde have Krig, vilde vi ikke have dette Pantserbatteri, fordi vi ville spare 18,000 Kr. til Dækket. Den anden Foranstaltning, som ligeledes maa siges at være nødvendig, er Reparationen af „Dagmar“; den er det af to forskjellige Grunde. Den ene er den — idet man efter lang Erfaring veed, efter hvor lang Tids Forløb Træskibe trænge til Reparation — at naar man nu først begynder paa „Dagmar“ i næste Finantsaar, vil, naar dette er særdigt, „St. Thomas“ og dernæst „Diana“ trænge til Reparation, og vi have kun en eneste Dok, hvor vi kunne udføre disse Reparationer. Det kan altsaa ikke nytte at vente, indtil et større Antal Træskibe paa een Gang trænge til Reparation. Altsaa af den Grund er det nødvendigt at begynde paa „Dagmars“ Reparation iaar. Men ogsaa den anden Grund, som blev nævnt af den ærede Ordfører for Mindretallet, er i saa Henseende meget staaende. Det er nemlig den, at det nuværende Kadetfibe Korvættens „Heimdal“ vil det ikke være forsvarligt at sende tilsløs mere end ganske faa Aar, men „Dagmar“ er det eneste Skib, der har saadanne Egenstaber, at det med Nytte kan erstatte „Heimdal“ som Kadetfibe; det maa derfor være særdigt til den Tid, naar „Heimdal“ ikke kan bruges mere. Disse to Forslag maa derfor virkelig siges at have været saa vel begrundede, som noget Forslag ovenhovedet kan være. Ligeledes vil Flertallet paa Kontoen til almindelig Vedligeholdelse af Skibe ogsaa negte den Forhøielse af 11 à 12,000 Kr., der foreslaas. Denne Forhøielse er væsentlig begrundet deri, at Erfaringen har vist, at med det Tilhyn, som man hidtil har havt med Pantserfibenes Maskiner, er

det illusorisk at vente, at de skulle være parate til at gaa hurtig tilsløs; disse Maskiner maa tilses ganske anderledes nøiagtig, end Skibe i Almindelighed. Jeg vil altsaa ogsaa derom sige, at denne Foranstaltning virkelig er saa begrundet, som nogen Foranstaltning kan være; det vilde dog være overordentlig uheldigt, at man byggede en dyr Flaade, og saa ikke ialtsald satte den vigtigste Del deraf istand til med meget kort Varjel at kunne benyttes. Jeg skal holde mig til disse tre Forslag. Foruden disse Vedligeholdelsesudgifter er der mange andre Smaa Ting, som findes negtede, og som ere overordentlig væsentlige; men de tre nævnte ere ganske vist de væsentligste, og jeg haaber ogsaa, at jeg maatte ved Forhandling med det ærede Udvalg mellem 2den og 3die Behandling i saa Henseende kan blive enig med dette. — Jeg haaber ogsaa at blive enig med Hensyn til Forslaget Nr. 226, som angaar Forsærdigelsen og Vedligeholdelsen af Inventar- og Diagsingjenstande. Ogsaa der vil Udvalget have Beløbet nedsat til, hvad det var ifjor, men nu er det aabenbart, at da vi ved Søværnsloven af 1880 fik en større Søudrustning, er der en Del Skibsinventarium — jeg vil særlig nævne Røietøiet, fordi det er det, der koster mest — som man nødvendigvis maa bruge mere til end tidligere. Jeg har nu flere Aar foreslaet saadanne Forhøielser, og de ere blevne negtede; jeg har været saa uheldkommen som paa nogen Maade muligt, men der kommer dog engang en Tid, hvor det ikke længere er muligt at beholde det Gamle. — Hvad Forslaget under Nr. 232 angaar om nogle mindre Udgifter til Underofficersstolen, da nævnedes den ærede Ordfører det selv og gav Haab om, at Udvalget ikke vilde fastholde denne Negtelse. Det er ogsaa Udgifter, som ere overordentlig nødvendige, og som jo ere meget ubetydelige, idet det hele Beløb, som det dreier sig om, er 600 Kr. Af disse 600 Kr. ere de 100 Kr. til Bøger, Tegne- og Skrivematerialier og 250 til Forbrug af Ammunition. Disse to Poster følge med Nødvendighed deraf, at Elevantallet er blevet betydelig større efter den nye Søværnslov, og altsaa maa der nødvendigvis bruges flere Bøger og Skrivematerialier, ligesom ogsaa, naar Eleverne skulle have den tilbørlige Øvelse i Skydning, Ammunitionsforbruget nødvendigvis maa blive